

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Közdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyiltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbó Ferenc szerkesztőkhöz küldendő, vidékről legcélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld“ kiadó hivatala.

Ipar-ügyek.

K.-Vásárhely, június 29.

II.

Köztudomású dolog, hogy a magyar ipar hátramaradásának oka a szomszéd államokkal kötött vámegyezségeken kívül — melyekre azonban ezúttal kiterjeszkedni nem fogunk — főképp azon körülményben rejlik, hogy háttérbe van szorítva a képzettség. A jelenlegi ipartörvény megalkotásánál nem voltak tekintettel arra, hogy

az egyes iparosok, kellően kiaknázva ismereteiket, teljes odaadással hivatásuknak élhessenek, ipar-águkat fejlessék a kor igényei szerint s ezáltal iparczikkeink a külföldiekkel szemben versenyképesek legyenek.

Hozzáfoghat ugyanis boldog-boldogtalan bármely ipar-ághoz, csak pénze legyen. Ez a fődolog. Ezek aztán (tisztelet a kivételeknek, kik legalább képzett munkásokat tartanak) nem hordozzák szívükön azon ipar-ág fejlődését, vagyis: csak arra fektetik a fősúlyt, hogy az iparczikke — úgy, a hogy — el legyenek készítve s azokon valamely uton-módon tudhassanak; a készítmények minőségével vajmi keveset törődnek. Akárhány eset van rá, hogy az iparos-tanuló — annyira, a mennyire — elsajátít valamely iparágat s segédskedvén egy-két évig, képzettség és tapasztalat nélkül felüti a sátorfát s kontárkodik; rontja azt, a ki tapasztalatokkal és hivatással fogott hozzá pályájához s előmozdíthatná annak tökéletességét; nincs annyira fejlődve, hogy fogékonyssággal bírjon a munka csinosasága és jósága iránt. Ezekkel szemben aztán az, a ki a munka jóságát, az izlést fődolognak tekinti, természetesen nem boldogulhat, mert neki többbe kerül az anyag s több idejét veszi igénybe az előállítás, mint amazoknak, s hogy mégis megélhessen, kénytelen a tisztességes munkát oly áron eladni, mint mások kontárkodásuknak szörnyszülöt-

teit. A vevők meg persze többnyire az olcsóságra fektetik a fősúlyt. És így felülkerekednek a képzettség nélküli emberek, míg ellenben a hivatottak leszorulnak a térről. Röviden mondva, van szabadosság az ipar terén szabadság helyett. Természetes dolog tehát, hogy nem fejlődhetik az ipar, nem tarthat lépést a korrall, a mely pedig nagy sebességgel halad.

A mi a kereset-szabadságot illeti, melyre a jelenleg fennálló ipartörvény megalkotásánál fősúly fektetett, az vajmi szép dolog; de tekintetbe kellett volna venni azon fontos körülményt is, hogy a mi iparunk még nem áll a fejlettség azon stadiumán, melyen a korlátlan szabadságot — úgy, a mint most van — veszély nélkül elbírná. Mi még úgy állunk, hogy a fősúlyt az ipar fejlődésére kell fektetnünk minden — e téren történő — intézkedéseinknél, mert messze el vagyunk maradva a külföldtől. A haladás pedig a mostani rendszer mellett lehetetlen.

Tétessék tehát az iránt is intézkedés s fektetesség a fősúly arra, hogy az iparosok ne legyenek kénytelenek az ipar rovására egymást rontani, vagyis: mindenki, a ki valamely iparág üzéséhez hozzáfog, köteles legyen kimutatni, hogy arra a kellő képzettségnek birtokában van.

Mindaddig pedig, míg ezt nem tesszük, uralkodni fog a slendrian munka s ennek a vége lesza hanyatlás, a megsemmisülés. H.

Ugron Ákos képviselő beszámoló beszéde.

(Vége.)

A két ülés-szak alatt hozott fontosabb törvények: a hadmentességi adó leszállítása, a napszámosok adómentessége, a vadászati és fegyver-adó módosítása, a közadók kezeléséről, a pénzügyi közigazgatási bíróságokról, a középiskolákról, az uzsoráról, a köztisztviselők minősítéséről, a megyék háztartásáról.

A jövő (III-ik) ülés-szakban fontos leendő:

az új szeszadó-törvény;
a földadó-kataszter végleges megállapítása törvényhozással;
új jövedelmi pótdadó behozatala.

Gróf Szapáry a jövedelmi pótdadót emelni akarja; tárcáját köti ahhoz; a rendes bevételek és kiadások között az egyensúlyt helyre akarja állítani. De nem gondolja meg, hogy a nép teher alatt roskad. 40 millió adórestancia, pusztuló gazdaságok, pangó kereskedelem és ipar mellett szabad-e az adófelelmesre lépéseket tenni? Még akkor is megfontolandó lenne, ha a nemzet keresetképesége, adó-alapja fejlesztetett volna, pedig az nem történt. Avagy azt hisszük, hogy 40–50 millió évenkénti deficitet a számok csoportosítása által el lehet enyészteni? Én, mint programomban ígértem, semmiféle adófelelmesést meg nem szavazok.

Most röviden jelezni fogom azon tevékenységemet, melyet kifejtettem a város és polgárai érdekében.

Több alkalommal felszólaltam az országgyűlésen az adóhivatalnokok azon buzgósága ellen, melylyel a város lakóira a jövedelmi vagy kereseti adót ki-
róják. Emelik a nélkül, hogy volna alap,

A „Székelyföld“ tárczája.

† Szabó Dániel.

— Meghalt 1883. május 28-án. —

(Özv. Szabó Dánielnek, az édes anyának, szíves emlékezzetettel ajánlván.)

Jelige:

„Az ifjú élet oda van,
Elfönnadt a virág örökre.“

Puskin.

... Legalább kihajt sirja fölé a buvóka virág s befutja a zöld pázsit, hogy lenne üde a rögök tekintete, mik szétemlő részeit elfödik ... Legalább könnyű leendő álmodása a hantok alatt, a mig azok fölé a nyári ég bárány-fellegei tova gomolygának s a fák között az apró madársereg tavaszi dalát énekelgeti ... Legalább élő virágok koszorúja borult porhüvely fölé, miknek felszálló végső illata azon utakat járja be a nagy egyetem végtelen magasságán, melyen lelke, nemesebb fele szálla el ... Legalább napfény ragyogá be a szülő, testvér, jó barát keserveit, mig ott álltanak ravatala körül, s mialatt a bánatos halotti dal szétszendült a nagy némaság között: legalább nem a kétségbeesés, hanem a nagy, öröklő igazságba vetett hit és bizalom nyugva a szíveken. Ki olyan vala: igaz, derék, nemes, becsü-

letes, jó és őszinte: helyet nyer magának az örökkévalóság dicső körében! ...

Mint a letört virág szétszálló illata és a jök nemesebb gondolatai: felfelé száll a jónak elszálló lelke is, oda, hol emberi belvilágunk gyarlóságainak, kibékíthatlan törekvéseink végső okát keresi ...

A keservet halottaink felett elbékélteti a vallásos megnyugvás nemesebb valónk halhatatlansága iránt és az a kibeszélhetlen valami, mi az embert, mint az erő a repkényt támaszához, a földön tülk felé készíti.

Ő nyugodjék békével! Nemesen élt, tisztét emberhez illően betöltte, álma nyugodt leendő.

Mikor az élet ajtajára tevém kezeimet, akkor ismerem meg. Mert a születés csak a lét kezdete; a férfi élte munkásságának kezdetén kezdődik.

Immár beteges volt; a porhüvely küzdött gyarlóságaival, hogy burka maradjon nemesebb felének. Halvány, nyomott kedélyű, kinek eszébe van folytonos gondozása testi bajainak: „Meg ne hülj; ne egyél, igyál; ne járj sebesen“ ... Inkább szótlanlagra, magába mélyedésre hajló.

Többen valánk. Nekem jutott a tiszt: a függetlenségi párt törekvéseit a körben

tolmácsolni s az elveket, melyek szerint a közlő választásra és egy Erdély-részi organum istápolása körül követnünk kellene: javaslatba hozni.

Ő állott fel, hogy engemet bemutatson, nézeteim elfogadása mellett szószóló legyen. És akkor, lassanként, mint tavasz kezdetén fák az életműködés, elhullott képéről a bánat, a fájdalom kinyomata, arczain tűz gyuladt ki, hangja megérezüst, s mig meggyőződése, hite omlólag dobák ajkaira a szavakat, mikkel felmelegíte minket is: alakja kiegyenesedett. Ujra született; elfeledte azt a nagy pusztító munkát, mit ott keblében érezett s szinte ifjabb lett elragadtatásában.

És épen úgy cselekedett. A példa megmutatta, hogy ő és társai lelkesülése mit tehet. Győztek a választásokon.

Aztán két év után találkoztunk ujlag. Kezembe véve a vándor-botot, bejártam Háromszéket ujlag; a rónákat, miknek arczata nyílt, őszinte, miként a redőtlen homlok; a rónát, mely, mig beszáguldozott annak téreit, annyi gondolatra kelt. És be a városokat, hol annyi jó napra találtam.

Őt még halványabbnak, még levertebbnek üdvözöltem.

Megölelt, szívvárral kínált s helyet mutatott. Kis keskeny dolgozó szobájának ablaka a távolba kéklő messzeségre nyílt. Ott állt, merően nézve az elbukó napot, s szólt:

— Jó, hogy találkoztunk még egyszer, ujlag ... Nézd az elbueszó nagy csillagot; sugár-küllői nagy ívet rajzolának az égre, talán hogy emlékeztessen, mi nagy pálya után tér nyugovóra, talán hogy eltűnté előtt még egyszer visszanézzen világunkra, mely előbb övé vala s melyet most halvány testvérenek hátra hagy. Pár pillanatra még, s a nap eltűnend s vele a fénylő kör is, és nem marad egyéb utána fenn, mint tán csak az áttetsző ködszerű utvonat, valamivel világosabb, mint a többi lég ... S lásd, vajjon ha mi is, miként e fény, eltűnünk és nem marad semmi utánunk, mi ránk emlékeztetne, mint a kis szeretet, melyet éreznék vagy magunk iránt keltünk s mely ép úgy elfogyand, miként e fény egünk boltozatján: leendő újból hajnalunk? Vagy ott tul mi sem lenne tán?! ... Ha a lombkorona hull: nem vigasz-e, hogy a porló levél új erőt kölcsönöz a fának, hadd hajtán ki újra ágait s lenne dusabb virágzása?! ... Csak az ember lenne elátkozott, hogy értelemmel élve, semmi-séget lássa a sir előtt s irigylőn tekintse az állatot, mely oldhatlan kérdésekkel nem

a nélkül, hogy volna az iparosoknak nagyobb jövedelmük. Pedig mindenki tudja, hogy napról napra elszegényednek.

Felszólaltam a romániai vámvivatalnokok szándékos rosszakaratú eljárása miatt, miszerint a durva árut finom árúként vámolják. — A vámvivataloknál musta-példányok helyezendők ki; ezekre ráírandó a vám magassága, hogy a romániai vámvivatalok ellenőriztessenek.

Interpelláltam a fogyasztási adók tárgyában.

Interpelláltam a kisüstök tárgyában. A miniszter törvényjavaslattal válaszolt, mit azután visszavont; most — ki egyezve Ausztriával — egy újat fog benyújtani.

A vadászati adó tárgyalásánál felszólalván, követeltem a fegyveradó megszüntetését és a vadászati adó leszállítását, mivel épen a vadászati és fegyveradó miatt a dívadak a Székelyföldön nagyon elszaporodtak, legelőikön marháink élete veszélyeztetve van.

A bukovinai magyarok visszatelepítésével foglalkozó előkészítő bizottságnak tagja voltam. Megindítottuk a betelepítést; már 3200-an felül betelepítették a többieknek betelepítése is cseleztatik. De Magyarország néptelen déli vidékének betelepítése elhatározatván, az Oláh- és Moldvaországban levő csángómagyarok, sőt a Székelyföld népfölöslegének kitelepítése is megbeszélgetett.

Azt hiszem, elmondhatom, hogy megvalásztásom alkalmával tett ígéremet teljesítettem, a város lakóinak megkereséseiben híven és pontosan eljárám s a város érdekeit mindenkor előmozdítani igyekeztem. (Éljenzés.)

Igy Zichy Jenő gr. és Jagócsi Péterffy József min. biztos urak az én kérelmem folytán jöttek e nemes város falai közé s alakították meg az I-ső foku ipariskolát, melyben jövedőre az iparos-tanonczok tisztességes nevelésben fognak részesülni, mi az iparnak szintén jelentékeny lendületet ad.

Tisztelt polgártársak! Az említettekben röviden jeleztem azon álláspontokat, melyeket az országgyűlés két ülés-szakában előfordult fontosabb politikai kérdésekben elfoglaltam. Nyugodt lelkiismerettel várom tevékenységem felett önöknek ítéletét, mert úgy vagyok meggyőződve, hogy programbeszédem szerint jártam el és ígéreteimet teljesítettem.

Most bezárom beszédemet azon kijelentéssel, hogy Magyarország csak akkor lesz igazán boldog és nagy, akkor fognak

gr. Széchenyi István szavai teljesülni, hogy „Magyarország nem volt, hanem lesz“, ha Magyarország önálló, független állam lesz, melyet törvényeink biztosítottak, melyre a végzet által a szükséges kellékekkel teljes mértékben fel van ruházva.

Kívánom, hogy azt mielőbb megélhessük s hogy azon örömmel hontalan nagy hazánk fia Kossuth Lajos is részt vehessen.

Kívánom, hogy éljen a haza, éljen a független Magyarország és abban Kézdi-Vásárhely független, szabad gondolkodású polgárai! (Éljen!)

Ezután Török Sándor szólalt fel, megelégedését fejezve a képviselő működése felett, erőt és kitartást kívánva a továbbiakhoz.

Bartos Károly indítványára az összegyűlt polgárok bizalmat szavaznak a képviselőnek, ki viharos éljenzés között hagyta el a termet.

Este fáklyás zene és bankett rendezett, melyet mult számunkban már említettünk.

Az erdélyi püspök Három-széken.

Főtisztelendő Lőnhart Ferencz erdélyi püspök ur ő nagyméltósága atyai látogatását Szentkatolnán elvégezve, június 15-én reggel 9 órakor tovább utazott Imecs-falvára. Kézdi- és Orbai-szék határvonalán Pócsa Gyula kézdi felső járási szolgabíró elbucuzván ő nmlgától, tovább vezetését Hollaky Attila orbai járási szolgabíró vette át. Imecsfalva végén diszkapu alatt a község nevében Gerő Lajos, a plebáni lakban Bence Pál helyi plebános fogadta. Ő nagyméltósága itt is misézett teljes segédlettel és nagyhatású beszédet tartott, melynek végeztével 112-t bérált. Ebéd után Zabolára utazott. Erre vonatkozólag már voltak értesítve t. olvasóink.

Innen Zágónba utazott a főpásztor. A határon 14 önkéntes tűzoltó egyenruhában, lobogókkal, banderiummá alakulva, fogadta, kiknek nevében Lázár Móricz üdvözölte. A község végén felállított diszkapunál br. Szentkereszti Zsigmond fogadta ő nmlgát. Roppant nagy néptömeg kíséretében és éljenzései között vonult ő nmlga a templomba, hol Kovács Barnabás lelkész fogadta. Templomlátogatás után a távol levő br. Szentkereszty Stephanie ő méltósága meghívása folytán a br. Szentkereszty-család vendége lön a főpásztor. Vacsora után a zágoni tűzoltó-egylet fáklyás zenével tisztelte meg a magas vendéget, mely

zaj, e békétlen küzködés? A fáradt munkás édesen élvezi nyugalma perceit, s ő fáradt volt.

Hadd nyugodjék tehát, s én, ki erőteljes akarattal felidéztem emlékezetét, hogy még egyszer foglalkozzam vele, én is mondom:

„Panaszos beszédem álmát meg ne sértse, Csak szemem, míg rája szeretve emlékszem, Ejtsem könnyet érte!“

Dr. Kádbó Ferencz.

A szomszédok.

(Beszély.)

Irta Dobay János.

(Folytatás.)

V.

Sándor végtelen boldognak érzé magát, hogy a szeretett hölgy családját megmenthet s hogy boldogsága teljes legyen, szeretett volna még egyszer találkozni Kamillával. Az orvosolt értesült, hogy a leányka már annyira jobban van, hogy kisebb sétákat tehet. Sándor tehát ezután egész napját az erdőben tölté, mert úgy számított, hogy a hölgy kíváncsiságból is meg fogja tekinteni azt a helyet, hol annyi szenvedést élt át. Számításában nem is csalódott. Egy szép nyári délután Sándor épen ama nevezetes kunyhó előtt elterülő gyepen hevert és merengett, midőn alig pár lépésnyire

alkalommal Lázár Benedek mondott üdvözlő beszédet.

17-én d. e. ünnepélyes szent mise volt teljes segédlettel, melynek végeztével a helybeli lelkész beszélt a vallás jótékony-ságáról. Ezután ő nmlga mondott kenet-teljes szent beszédet a szabadság, egyenlőség és testvériségről. A beszéd után 75-nek szolgáltatta ki a bérálás szentségét.

Isteni tisztelet után a br. Szentkereszty-családnál fényes ebéd volt, melyen jelen volt a szolgabíró, képviselve volt a segédkező papság, a tűzoltó-egylet és az előjáróság. Ebéd alatt a magas vendéget felköszöntötte br. Szentkereszty Zsigmond, mire ő excellenciája a br. Szentkereszty-családnak ültette poharát, különösen megemlékezve a távollevő bárónőről, kinek annyi humanus intézet köszöni létrejöttét s ki távirati uton fejezte ki üdvözlőjét a magas vendég iránt.

Ebéd után ő nmlga meglátogatta az iskolát s örömmel hallgatta a gyermekek bátor feleleteit.

Ezután bucsut vettek a papok ő nmlgától, mint gyermekek édes atyjuktól.

Másnap reggel 6 órakor lovas banderium vezetése mellett 8 fogat kíséretében Szentivánra utazott ő excellenciája. Itt Möller Ede apát-plebános fogadta. Meglátogatta a főpap a templomot is, hol a nagy számú gyülekezetet megáldván, alkalmi beszédet mondott. Innen Seethal Ferenczhez hajtattott, hol kíséretével együtt villásregelizett. 11 órakor Möller Ede társaságában Brassóba ment, hogy meg a d. u. 2 órai vonattal székhelyére utazzék.

Isten kísérje utain a fáradhatlan főpapot!

Akárki.

Gyászbeszéd.

(A szentkatolnai temetőben Cseh Emil sírjánál június 9-én elmondotta Szentiványi Ignác birtokos.)

(Vége.)

Tisztelt gyászkiésré!

Mielőtt végbucsut vennénk nemes halottunk földi maradványaitól, legyen szabad nekem, mint rokonkeblü barátának, elhunyt kedves fiatal hazánkfiának életén keresztül, úgy végperceiben érzett és nyilvánított bucsu-gondolatait tolmácsolnom azok iránt, kiket egész lelkéből szeretett s kik őt viszont meleg érzellemmel ölelték.

Kedves jó szülőim! Gyermekkori első ébredésemtől fogva élveztem kimondhatatlan jószágokat. Jó atyám! Te voltál legjobb, legnemesebb barátom. Szeretett kedves

megpillantá az öreg Székit, karján a bájos Kamillával. Az ifju szive hevesen megdobogott, midőn a halvány arcú hölgyet megpillantá. Az ifju tiszteletteljesen üdvözölte őket, az öreg bicsozentett fejével, a leányka hosszú pillantást vetett az ifjura s ezzel mindketten távoznak. Sándor boldognak érzé magát, mert a leányka tekintetéből nyájasság és hála sugárzott felé; legalább ő ezt vélte azokból kiolvashatni. Sándornak ezután minden ohaja, vágya oda irányult, hogy egyedül találkozhassék a derék leánykával. Oh mily lángoló szavakkal mondaná el azt az imádászerű tiszta szerelmet, melyet szive mélyén iránta érez! E hölgy, ki fennkölt gondolkodással és igazságos, nemes szívvél bír, nem fogja többé őt olyan bünnel vádolni, melyet sem ő, sem atyja nem követett el. Sándor remélt e ezen édes remény őt nagyon boldoggá tevő.

Napok multak el és a hölgy nem mutatkozott. Sándor elhitte magával, hogy bizonyára az öreg Széki tiltotta el az erdőbe járástól, nehogy alkalm legyen a gyűlölt szomszédal találkozni. A mint a napok teltek, úgy apadt az ifju reménye is, és sötét kétségbeesés kezdett rajra erőt venni. Nem tudott megbarátkozni azon gondolattal, hogy többé ne láthassa meg azt a kedves alakot, kin oly rajongó szeretettel csüggött.

Már az ősz is beköszöntött. Az erdő kezdé elhullatni lombját, madárdal nem zavará a haldokló természet méla csendjét.

anyám, legkedvesebb s leggyöngédebb barátnóm! Nemcsak kegyes ápolással tápláltak, de teljes áldozatkészséggel kívántak neveltetni, taníttatni, hogy egykor a nagy társadalomnak, a hazának, az egyháznak, az emberiségnek hasznos és munkás tagja lehessen. Tőrekedtem teljes igyekezettel, elérni azt, mi egy férfi legszebb dísze, legfőbb éke: a műveltség és tudományok elsajátítását; s midőn az első lépést elérhettem, hogy hazámnak s szeretett nemzetemnek szolgálhassak: a végzet más-képen rendelkezett. Sokat szenvedtem 14 hónap alatt, de a testi fájdalmak mellett legmélyebb fájdalom volt értem érzett bánatokat miatt, s még keserűbb volt azon tudat, hogy a halás vágy, egykor hű segélyekre lehetni, örökre meghiusult. A jó Isten nyújtsa szent kegyelme áldott máláját mély fájdalmatok elviselésére s kárpótolja egyetlen szeretett jó fivérem életének megtartásában bánatos nemes jó sziveteit. Isten veletek!

Szeretett Viktorom! egyetlen igaz testvérem! Zsenge gyermekéveimtől kezdve ifjuságom szép napjait önzéstelen, igaz, tiszta testvéri szeretettel fűszerezted; egy szív, egy lélek, egy gondolat voltunk együtt. Áldjon meg az örök gondviselés mindazon örömeikkel, miket nemes, tiszta szíved ohajt; tartsa meg a jó isteni kegyelem szeretett nőd, kedves sógornóm drága életét! Éljetek örömben, boldogul, soha meg nem szűnő meleg szeretetben; legyen éltetek hosszas, örömdus; legyetek boldogok! Isten veletek!

Szeretett rokonaim, hű keblü barátaim, nagyra becsült jó ismerőseim! Köszönöm a meleg rokoni szeretetet és baráti jóindulatot, mit életemen keresztesz mindig tanusítottatok. A jó Isten szent kegyelmét, végtelen jószágát soha se vonja meg tőletek; legyen éltetek megáldva; legyetek boldogok a viszontlásáig! Isten veletek!

Kedves folum Szentkatolna mindkét nembeli lakosai! székely nemzetem hű fia és leányai, kiknek szíves vonzalmát ismerem s örömmel tapasztaltam! fogadjátok meleg köszönetemet részvételjes megjel-nésekért. A jó Isten áldjon meg; legyen virágzó és dusan termő határotok; legyen mindig a szelid béke, az egyetértés békés falaitok között; legyetek boldogok! Isten veletek!

Tisztelt lelki atyáim, érdemes lelkészeim! Magasztos hivatástok adja az ártatlan, világra jött csec-emőnek a keresztség szentségének felvétele által azon jogot, hogy az emberi nem nagy társadalmának munkás

Sándor komoran bolyongott a fák között, kiméletlenül letaposva a virágokat, mit az idő még megkimélt. A letört virágokra aztán a lehulló sárga falevelek borítottak szemfödőt. Az ifju gondolataiba merülve ment czeltalanul, míg végre a kunyhóhoz ért, mely mindennapi bolyongásainak végpontja vala.

Bámulva állott meg. A kunyhó előtt Kamilla állt egyedül a maga teljes valóságában. Az ifju szíve megszünt dobogni, midőn a drága lényt, kiért szíve oly régen eped s kiért oly sokat szenvedett, megpillantá. Tehát itt van a döntő pillanat, mely élete felett határozni fog.

A leányka ott állt egy kiálló faágra támaszkodva, bájos arcán szelid kifejezésült s nagy fekete szemei fátyolozott kifejezéssel kísérték az égen elvonuló szeszélyes alaku bárányfelhők futását, majd meg szép fejét kezére hajtá s hosszú szempilláit félig szemére hunyva, elmélázva nézte a fákrol lehulló sárga leveleket; arcát hol szelid érzések melegítették, hol meg a bánat borított rá leplet; kebléből, nehéz sohajok törtek elő ... a leányka ábrándozott. Az erdőben ünnepélyes csend uralgott s mintha még a természet örökdött volna egy 18 éves leányszív ábrándja felett, még a szellő is elcsendesült ...

(Folytatása következik.)

tagja lehessen. Ti vagytok igaz bevezetőink, helyes utmutatóink az életben! Ti vagytok hű oktatói, buzgó hirdetői édes Idvezítőnk szent tanainak, melyek nélkül sem e földi életben, sem a tulvilágon nincs üdvösség! Ti vagytok a szenvedők lelki vigasztalói, megnyugtatói. S végül ti vagytok azok, kik földi éltünk elköltözésénél a mindenek Urához járultok szent imáitokkal az örök üdv elnyeréséért. Fogadjátok hálás köszönetemet szent buzgalmatokért. A végtelen jószág Atyaisten tartsa meg hosszasan — habár terhes, de annál magasztosabb — pályákon buzgó élteteket. Aldjon meg az Idvezítő az ő határtalan szeretetével s erősítsen meg szent igéinek buzgó hirdetésében. Isten veletek!

És most, felejtethetetlen nemes fiatal barátom! fogadj rokon érzelmű öreg barátodtól egy utolsó „Isten hozzád“-ot. Valamint kedvesek voltak nekem azon órák, melyeket körödben töltöttem, úgy bizonyára siromig, utolsó leheletemig fájdalmas keserűvet fogok érezni korai gyászos elhunytod miatt. Eljön nekem is, mint mindnyájunknak, az idő, midőn e földi rövid élet után egy jobb létbe kell költözködnöm. Ott a szellemek honában, hol minden fájdalom megszűnik; ott, hol a jóknak az örök boldogság megígértetett; ott, a soha meg nem szűnő örömök között újból feltaláljuk egymást. Addig is a csendes béke lengje körül porlandó nemes tagjaidat s az örök üdvösség koronázza szép lelketeket. Elmondám.

Levelezés.

Csik-Szt.-Domokos, 1883. jun. 17.

(Összinté szavak Csikmegye gazdaközösségéhez.)

Nagy Magyarországnak talán egy vidéke sincs, melynek népe oly szivós kitarással, páratlan és soha nem lakadó — gyakran tulleszített — erővel művelné földjét, mint a csikmegyei ember. Pedig megéssik, hogy daczára mindezen szorgalomnak, munkánk után táplált reményeinkben olykor mégis csalatkoznunk kell. Ha pedig kimarad az áldás, ritkán vádoljuk önmagunkat, mert mondani szokás: „A munka az emberé, az áldás pedig Istené.“ Pedig ha egy kissé közelebről vizsgáljuk a dolgot — kivéve a baleseteket, elemi csapásokat — a silány termésnek rendes viszonyok között olykor bizony magunk is vagyunk okai.

Tapasztalásból tudom, hogy megyénkben a talajviszonyok oly változatosak, mint talán sehol. Nincs a megyében mivelés alatt álló egyetlen határ, melynek talaja legalább is 4—5-féle ne volna; de ismerek akárhány dűlőt, melyben az említett változatosság bár apróbb részletekben, de mégis előfordul. A különféle talaj különféle művelési módokat igényel. Hogy az elvetendő mag megválasztásánál minő óvatosságnak kell lennünk, és hogy annak megváltoztatásánál minő sorrendet kell követnünk, hogy a föld termőképességét minél hosszabb időre biztosíthassuk, azt sokkal jobban tudják a gyakorlatibb gazdák. De mert nem lévén senki saját viszonyai közepette önmagának eleendő tanácsadóját, következőképpen a társulás eszméjének önmagunkban emberi ösztönünk és természetünkben kellett születni. És ezt létfenntartásunk komolyan meg is követeli.

A társulást főleg földművelési viszonyaink tévén szükségessé, a hivatottak, azok, kik a kor intő szavát felfogták, már ezelőtt egy évvel megteremték a megyei gazdasági egyesületet a végett, hogy földművelési viszonyainkat s ezzel kapcsolatban anyagi állapotainkat komoly tanácskozással tárgyavá tevéen, gondoskodjanak azon módok felett, melyek ezen állapotainknak egy jobb és biztosabb révé jutását eszközölnék. Szép és magasztos a gazdasági egyesület feladata, de annak hasznos megoldása csak akkor remélhető, ha maga a gazdaközösség különbség nélkül szintén az egyesület támogatására siet azáltal, hogy annak tájává kíván lenni. Egyesületünk a folyó évi márczius 27-én tartott közgyűlés határozata folytán e célból egy valóban talpraesett felhívást bocsátott ki a gazdaközösséghez. És itt teljes

örömmel jelenthetem, hogy e felhívás Csik-Vacsárcsától fel Balán községig nem volt a pusztában kiáltónak szava.

A jó székely atyafi, ha egyszer megértette azt, hogy egyesületünk földművelési viszonyaink javításán, érdekeink előmozdításán s az Olt folyónak — e gyakran romboló és daló elemnek — mikénti szabályoztatásán fáradoz, nem haboz az egyesület tagjává lenni. És ha már saját érdekét felfogta, nem kell mondani, hogy „előre, előre!“ megy ő a nélkül, mint mondá nagy Petőfink. Fel tehát jó testvérek a gazdasági egyesület! Itt önökre, praktikus földművelőkre van inkább szükség, mint olyanokra, kiknek ekéjük a toll, birtokuk pedig a holdban, vagy valamely plántában van. Elérkezett a pillanat, mely hivatva van avult gazdasági rendszerünkben oly változást teremteni, hogy a földművelés körüli munkánkat ne csak megkönnyítse, hanem a mi fő: áldásosabbá is tegye. Mert hisz ránk férne már egy jobb jövő, „mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán“. És ez nem maradhat ki, ha azt nem a sors kezére bizzuk, hanem magunk munkálkodván, azt mintegy megteremtjük. Ha már annyira szeretjük és oly szivós kitarással ragaszkodunk e földhöz, „melyen apáink vére folyt“, fennállhatásunk, anyagi létünk függ attól, hogy mikép miveljük azt s úgy szólván erkölcsi kötelességünk nekünk örökösöknek az ősek szent vérvél megszentelt e föld vetései között gyomlálgatni s ne engedni a gazt fölbujánozni, mert a minden irányban feltartóztatatlanul rohanó tőkéletesedés parancsolólag hív fel a tettekre létfenntartásunk érdekében.

Fel tehát mindnyájan a gazdasági egyesületbe!

László Ferencz,
a gazd. egyesület tiszt. titkára.

Mindenféle.

— József főherczeg hétfőn utazott át Háromszéken, mely alkalommal Seps-Szt.-györgyöt is érintette. Reggel hét órakor indult el Tusnádról Gráf adlatul, s Nyári Adolf főndvarmestere s négy honvédtiszt kíséretében; Háromszék határszélén Bikszádnál megyénk főispánja Pótsa József fogadta s innen, Málnást megtekintve, kocsihosszu sorától kísérve, 10 órakor S-Szentgyörgyre érkezett, hol nagy előkészületeket tettek a népszerű főherczeg fogadására. A diszkapunál Császár Bálint polgármester üdvözölte, mit a főherczeg kocsijából kiszállva, állva hallgatott végig. A polgármester beszédére válaszolva, szerencsésnek mondá magát, hogy a szép Székelyföldet is meglátogatta. Sok szépet és jót hallott Seps-Szt.-györgyről s azért óhajtott meglátogatni. Kívánja, hogy a székely nép őrizze meg ezután is ősi erényeit. A közönség mely az egész csiki-utczát ellepte, szünni nem akaró éljenzéssel fogadta a főherczeg beszédét, ki kocsiján ülve, a városház elé hajtatott, hol lovakat váltottak. Itt megint a tüzoltók képeztek sorfalat, kiknek főparancsnokával Benedek Jánossal beszélgetett a főherczeg, míg lovakat váltottak, kérdezősködve tőle a tüzoltó-egyesület viszonyairól. Pár percz multa kíséretével után indult Előpatak felé. Előpatakon Henter Béla szolgabíró üdvözölte, a fürdő helyiség mögötti országuton pedig Nemes János gróf fürdőbirtokossági elnök, kinek beszédére válaszolva, a főherczeg rövid, de lelkes szavakban kiemelte a feletti örömet, hogy alkalma nyílt ez ország legszélsőbb határait láthatni s különösen az előpataki fürdő berendezését és példás tisztaságát dicsérte; a birtokosság fáradozását a fürdő körül s azon igyekezetét, hogy még magasabb színvonalra hozzák, tapasztalta s kívánja, hogy ezt Isten segítségével el is éri. „Isten éltesse önöket!“ E szavakkal végzé beszédét, mely után gyalog ment szállására, Gidófalvi Albert fürdőbirtokos, házához s néhány percznyi pihenés után megnezte a fürdő nevezetességeit, melynek egyik kutja az ő nevével kereszteltetett el. Délután négy órakor Földvár felé folytatta útját.

— Gr. Kálnoki Dénes ur egy megkeresvényt intézett K.-Vásárhely város képviselőtestületéhez, melyben értesíti, hogy Sósmezőn egy vasgyár felállítását tervezvén, sikerült egy németországi társaságot ezen vasgyár vezetésére megnyerni. Hogy azonban a gyár faszükséglete előre biztosítva legyen, felkérte K.-Vásárhely város képviselőtestületét, hogy nem lenne-e hajlandó a város tulajdonát képező Kecskés, Zsiros havasok faizási jogát, szakértők által megállapított üzemszám szerint, 90 egymás után következő évre átengedni. A nemes gróf megemlíti, hogy a faszükséglet fedezésére romániai részről kapott ajánlatokat, azonban ő igen óhajtaná, hogy az e célból kiadandó nagy összeg inkább maradjon a Székelyföldön. E fontos kérdés felett a városi képviselő fog határozni. Később bővebben fogunk hozzászólni.

— A brassói „Magyar Dalkör“ vasárnap délből 12 órakor fog K.-Vásárhelyre érkezni. Felhívjuk az érdeklődőket, hogy az ünneplés fogadtatás emelésére minél számosabban jelenjenek meg a város végén felállított diszkapunál. A kik a közvacsorán részt venni óhajtanak, szíveskedjenek Benkő Gyula pénztárnok urnál jelentkezni. A közvacsora az „Unio-kertben“ fog megtartatni s egy teríték ára 1 frt leend.

— Romániából munkáskereső úgynökök jöttek Csikba. Irják össze a férfi és nő számosakat; szerződésre lépnek velők s előleget adnak nekik. A nép százával jelentkeznek. Nagy részét szeszgyárakhoz szerződtesik, másik részét kapálás, aratás és egyéb nyári mezei munkára.

— A Rikán belőli honvéd-egyesület jul. 2-án (hétfőn) délelőtt 10 órakor, mint néhai hazánk fia Gábor Áron 1848—49-ki honvéd tüzer őrnagy halálának évfordulóján, az elhunyt hősnak az eresztvényi temetőben levő sírjára a kegyelet koszoruját le fogja tenni, mely ünnepélyre eszennel minden igaz hazafi tisztelettel meghívatik. A rendező bizottság.

— A mint Kovásznáról írják lapunknak, a fürdő-évd már javában foly. Már eddig annyi a vendég, hogy szállást is alig lehet kapni. A csikszederai zenekar van ezen időnyire megfogadva, mely e hó 1-én megkezdí rendes működését.

— Mikola Mari gelencezei munkásnő K.-Vásárhelyt hirtelen meghalt. A felmerült gyanus tünetek miatt orvosilag megvizsgáltván, a szakértői vélemény epilepsziát constatált s így a további bírói beavatkozás feleslegessé vált.

— A szarvasmarhák között az orbai járás több községében a verhas és egy, eddig a nép előtt ismeretlen betegség mint járvány lépett fel. Ezen járványok napról napra szedik áldozataikat. A járvány jelenségei ezek: Midőn beáll a betegség, az állat komorrá lesz s több napig nem eszik; némelyeken daganatok is támadnak a lepeny alsó részén, némelyeken nem. Az ily betegségbe jutott állatok rend szerint 8—15 nap alatt elhullanak. Oka talán a hosszú tél és a változó időjárás tavasz, midőn száraz takarmány hiányában utalva voltak marháink azt enni, a mit a legelőn kaptak s így az egészségre ártalmas növényeket is.

— Medve. Maczkó bácsi mindegyre alkalmatlankodik, hol egyik, hol a másik esordánál a papolezi határon. A mult héten odaváló Csorja Györgynek támadta meg egy tulkátféltetveszélyesen. Nemcsak a havason, hanem a község közelében is naponta megteszik sétájukat a veszélyes fenavadak — írja levelezőnk.

— Ifjabb Nagel Ottó könyvkereskedő kiadásában Budapesten a nemzeti színház bérházában megjelent a „Magyar általános levelező és házítitkár“ 2-ik füzet (Szerkesztő Knorr Alajos). E füzetet a szerkesztő a mondatoknak ismertetésével kezdi, szól a mondatrészekről, a mellérendelt és alárendelt mondatokról és a körmondatokról, ismerteti a helyesírási jeleket s azok használásának szabályait; ezt követve megkezdí a levélírás szabályainak ismertetését, és mindenkéltől szól az írásmódról, annak különböző neveiről és kelleiről, közli a levélírás módjának kelleit, s ez

után áttér a levelek formáságaira; ezek közt ismerteti a levelek belformaságait, a felírást, megszólítást, a levél előírásának, bevezetésének célját és tartalmát; szól a levél tartalmáról, a tárgy előadásának módjáról a levél berekesztéséről, az aláírásról és névről, a kelet és utóírátról; értekezik a külformaságokról, nevezetesen a levélpapírról, írásról, a levél összehajtásáról, a levél borítókezeléséről és a levelek lepecsételéséről; ismerteti a levélcímezés szabályait, végre szól a címekről, s közli a különböző magyar címeket betűrendben. E tartalmas füzet ára 30 kr. Ugyanezen kiadónál megrendelhető az „Önügyvéd“ füzetekben, fél és egész kötetben és diszkrétben.

— Egy 2—4 gym. vagy felsőnépiskolai osztályt végzett fiú Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában tanulónak felvétetik.

Az 1883-ik évi csiktusnádi fürdővendégek névsora.

I-só számu névjegyzék.

Dobránsszky Péter egyetemi tanár és országgyűlési képviselő (Zempl. m. Tolcsa), Ferenczi-ház. Horváth Lajos országgyűlési képviselő (Miskolcz), Bogdán-féle ház. Gr. Zichy Jenő nagybirtokos (Budapest), Bogdán-féle ház. Jagócsi Péterffy József kormánybiztos (Budapest), Bogdán-féle ház. Reinhardt Rezső tanácsos (Gyöngyös), Bogdán-féle ház. Hintz János kam. titkár (Brassó), Menzel Lajos fényképész (Budapest), Tompa-ház. Barcsai Mária magányzó (Nagy-Szeben), Vajna-ház. Amalie Schullerius magányzó (Brassó), Vajna-ház. Charlotte Scherg magányzó (Brassó), Vajna-ház. Tóth István birtokos (Kézdi-Vásárhely), Bogdán-ház. Tóth Dániel birtokos (Kézdi-Vásárhely), Bogdán-ház. Práger Zsigmond kereskedő (Bukurest), saját háza. Nadine Viet francia konz. (Galacz), Práger-ház. Leitinger Terézia masamodnő (Brassó), saját háza. Kanapaszek Józsefné kereskedő (Brassó), saját háza. Dr. Pavelka Ernő főorvos (Brassó), Kanapaszek-ház. Fisch Lipót kereskedő (Csik-Szereda), Kanapaszek-ház. Minkovics György keresk. (Brassó), Kanapaszek-ház. Schönberger Jakab cipész (S.-Szt.-györgy), Diamandi-ház. Herner Hermann kereskedő (Bukurest), saját háza. Bartos József cipész (S.-Szentgyörgy), saját háza. Vénis György szabó (Csik-Szentmárton), Römer-ház. Friedmann Jakab czukrász (Csik-Szereda), erdei kioszk. Incze György birtokos (Csik-Tusnád), saját háza. Jedlicska János czukrász (Brassó), Incze-ház. Zarnoczi János asztalos (Brassó), Hadnagy-ház. Gál Lajos asztalos (Csik-Szentimón), saját háza. Molnár Jánosné korcsmárosnő (Cs.-Tusnád), saját háza. Keresztes Dávid asztalos (Mikó-Ujfalú), Molnár-ház. Krátokpfil József vendéglős (Csik-Szereda), saját háza. Szőke Károly nőszabó (Csik-Kozmács), Zelenoczi-ház. Girinca Niculaj mészáros (Brassó), Tóth-ház. Kovács Máté fodrász (Brassó), Radu Pascu-ház. Martin Kirr kenyérsütő (Brassó), Radu Pascu-ház. Zelenoczi Gergelyné magányzó (Csik-Tusnád), Jancovics-ház. Joan Draco kereskedő (Bukurest), Jancovics-ház. Potovszki Antal haszonbérő (Csik-Szentkirály), saját háza. Tódor Mihály szabó (Csik-Szentkirály), Potovszki-ház. Fülöp Albert kereskedő (Gelence), Kelemen-ház. Springer József vendéglős (Brassó), Filipescu-ház. Springer Adolf vendéglős (Brassó), Filipescu-ház. Vischer Conrad kereskedő (Csik-Szereda), Józsa-ház. Roth Márton vendéglős (Brassó), Józsa-ház. Forslag Salamon kenyérsütő (S.-Szentgyörgy), saját háza. Ferenczi Sándor vendéglős (S.-Szt.-györgy), saját háza. Martin György kenyérsütő (S.-Szentgyörgy), Ferenczi-ház. Wipf József távirda hiv. (Kolozsvár), Szűcs Mihály-ház. Kászonyi Kálmán postatiszt (N.-Szeben), társaságház. Wellmann Sámuel vendéglős (Seps-Szentgyörgy), gr. Mikes-ház. Lencs Alajos vendéglős (Brassó), földött sétány. Dobay Sándor gyógyszerész (Cs.-Szt.-márton) Tompa-ház. Lintz Károly pénzügyi titk. (N.-Szeben), Tompa-ház. Ifj. Pótsa Ferencz p. ü. fogalmazó (Nagy-Szeben), Tompa-ház. Pócsa Albert egyet. tanuló (S.-Szt.-györgy), Tompa-ház. Jancu Michael haszonbérő (Slatina), Leitinger-ház. R. J. Adler kereskedő (Brassó), Radu Pascu-ház. Reitmon Salamon kereskedő (Brassó), Vajna-ház. J. Frenkel kereskedő (Bukurest), Jancovics-ház. G. Sturm keresk. (Disznód), Gött-ház.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Kádbé Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

BUDAPESTI HIRLAP.

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep
utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadótulajdonok:
CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt. Negyed-
évre 3 frt 50 kr. Egy óra 1 frt 20 kr.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. kalap-utca, 16. sz.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormánynak, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi
ugyanaz, az országnak.

Miből állanak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy **mindenről** a mi az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos
térén fölmerül: **híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönséget.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja felül a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot. Vannak a nagyobb és drágább lapok, melyek
terjedelmesebben tudósítanak, **de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.**

A „BUDAPESTI HIRLAP” olvasó közönségén és íróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötöztetve, se **osztálynak**,
se **pártnak**, se **kormánynak**, se nyilvános vagy magán **társaságoknak**; a „BUDAPESTI HIRLAP” a legfüggetlenebb
lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzvilágnak, a másik egy-egy hatalmas vasutnak s más ily vállalatoknak, a harmadik a
kormánynak, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezetnek, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolczadik egy-egy pártnak
a jármát viseli.

A „BUDAPESTI HIRLAP”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: a
a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

Ennek tesz szolgálatot, a ki a BUDAPESTI HIRLAP”-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „Budapesti Hirlap” rendes tartalma a következő:

I. Politikai és társadalmi vezércikkek.

**II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató
tárczák, mindennap rendszeren kettő.**

**III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek,
az egyesületek, a művészetek rovata.**

**IV. A fontosabb események bővebb leírása kü-
lön cikkekben.**

V. Távirati tudósítások.

VI. Napi események rovata.

VII. Közgazdaság.

Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy ve-
zérezik a társadalom valamely osztályának érde-
keiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvény-
szék, vidéki hírvonat, önálló ismeretterjesztő, szóra-
koztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos
tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „Budapesti Hirlap” rendes írói:

Csukási József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek,
Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül.

Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességök és megbízhatóságuk által egyaránt lekötöztetik a közönséget és
a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt
arról, a mi e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTIHIRLAP” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 krajczár. — Egy óra 1 frt 20 krajczár.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czímen:

„B u d a p e s t i H i r l a p” Budapest, kalap-utca 16-ik szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a t magyar közönség lekötöztető figyelmébe

Csukási József, Rákosi Jenő,

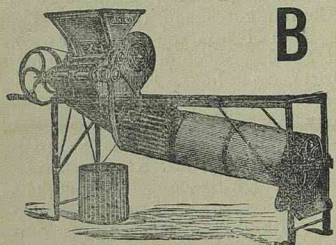
a „Budapesti Hirlap” kiadó-tulajdonosai.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára.

BUDAPEST. Gyár: külső váci-ut.
Raktár: váci-körút 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításra n
kitüntetett

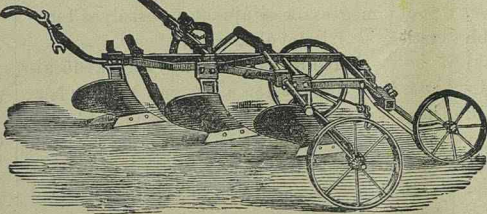
TRIEUR-JEIT

váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostákat.

Tengeri-morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket, mal-
mok, méhészeti és technikai czélokra

JÁRGÁNY-CSÉPLŐGÉPEKET

Továbbá e téren a legújabbat:

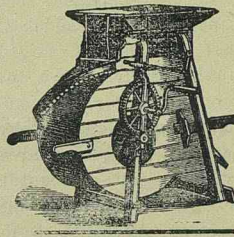
Schmid H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. augusztus 3-án 17,567 sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb, 4 hüvelyk magas, 2 láb, 4 hü-
velyk széles, súlya 50 kiló ára 55 frt.

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

5*

Ny. Szabó Albert gyorsajtóján Kézdi-Vásárhelytt.

Szabadalmazott

hármass ekéket

közönséges és aczél ekéket
cséplőgép-lemezszitákat
gőzcséplő és járgánycséplőkhöz.

Sz. 1174.—1883.

Pályázati hirdetés.

A csiktaploczai körorvosi állomásra
— lemondás folytán — ezennel pályá-
zat nyitattik.

Ezen közegészségügyi körhöz kö-
vetkező 8 község tartozik: Várdotfalva,
Csobotfalva, Csomortán, Pálfalva, Delne,
Csicsó, Madéfalva és Taplocza székhely.

Evi 600 frt fizetés, természetbeni
lakás, vagy 50 frt évi lakbér, 20 kr
nappali és 30 kr éjjeli egyes látogatáso-
kért járó díj a javadalmazás.

Pályázhatnak az 1876. évi 14-ik
t. cz. 143. §-a szerint jogosítottak, ha
legalább 2 évi gyakorlatot kimutatnak
s orvostudori oklevéllel bírnak.

A pályázati idő 1883. évi augusztus
15-én jár le. Azután érkező pályázatok
figyelembe nem vétetnek.

A pályázatok alólírt szolgabíró-
sághoz adandók be.

A járási szolgabíró.

Csik-Szeredában, 1883. június 19.

2—3

Székely Endre.